

Seg maa oprigtig tilstaa, at jeg stettke veed, hvad Politimesteren skal med disse Gjenparter. Sogneraadene have saa mange Byrder, at man maa være saa varsom som mulig med at paalægge dem flere, og Politimesteren har jo selv ikke Noget som helst at gjøre ved Oplysnet med, at den lovlige Dmgang iagttages. Der staar blot, at han skal paase Visternes Forelse. Men efter hele den kommunale Karakter, Snekastningen efter dette Lovforslag vil faae, og da Amtmanden skal have Overtillshyret, tror jeg, at det vilde være det Heldigste for at paase, at Sogneraadene ikke unblade at føre Vistene, at det paalagdes Sogneraadene at gjøre Indberetning til Amtmanden. Det vilde vistnok være rettere, end at det sker til Politimesteren. — Siden jeg er ved Spørgsmaalet om Indberetningerne, skal jeg tillade mig at oplyse det høie Thing om, at Overovrighederne tidligere, idetmindste paa mange Steder, have forlangt meget minuttøse og besværlige Indberetninger om Snekastningen, besværlige navnlig forsaavidt, som de skulle laves efter et gammelt Schema efter Reglementet af 1799, i hvilket der var Rubrikker for, hvormange Tommer Sne der var faldet, o. desl. Det haaber jeg er forladt ved § 19, som siger, at Sognefogderne skulle føre en kort Fortegnelse over, hvad der sker, og tilstille Politimesteren denne. — Iaar, staar der, men det skal vel ikke tages saa nøie, thi saa maatte den jo indsendes hver Dag. Seg haaber, at disse gammeldags Indberetninger ville blive forladte, og hvad Amtmandens Overtillshyn angaar, kan det efter min Formening i Retning af Indberetninger være tilstrækkeligt, at han forlanger Sognefogdernes Beretninger sig tilstillede, ledsagede af Politimesterens Erklæring. Det har været et helt Arbejde for Politimesteren at samle disse Indberetninger fra Sognefogderne, som ogsaa skulde være schematiffe, og saa lave et Schema af dem. — I Lovforslagets § 23 nævnes blandt de Kjørsler, som Sogneraadene ere berettigede til imod Betaling at affræve Beboerne: „til Vætes Aulag, Istandsættelse og Vedligeholdelse“, saavel Spandagsarbejde som Gangdagsarbejde. Dette Spørgsmaal er allerede herørt af den første ærede Tale, der var mest

tilbøielig til at hylde den Anskuelse, at al Betarbejde skulde udføres ved Licitation. Har mente dog, at Forholdene paa enkelte Steder kunde være saadanne, at man maatte være varsom med strax at gjøre Paabud i den Retning, og heri er jeg ganske vist enig med ham. Der er imidlertid en anden Retning, som det ærede Medlem ikke omtalte, men som jeg uregtelig har Noget at indvende imod. Der staar nemlig i Motiverne, at den nu bestaaende Ordning af Betarbejdet, hvorefter hver Arbeidspligtig faar sit bestemte Veistykke udlagt til Vedligeholdelse, er en væsentlig Hindring for Veienes Forbedring, idet det selvfolgelig ikke kan undgaaes, at de enkelte Veistykker behandles paa høist forskjellig Maade. Denne Anskuelse er jeg rigtignok ikke af. Seg har i mange Aar indtil 1867 havt Endel med Betarbejde at gjøre, og jeg tror ubetinget, naar der er Spørgsmaal om Slængsarbejde eller om at tildele hver Enkelt sit Veistykke, saa er det Sidste, at foretrække. Ifølge det foreliggende Lovforslag ere imidlertid Sogneraadene afflaarne fra at kunne uddels Veistykkerne, hvorimod det staar Sognene frit, naar de ikke ville lade Arbejdet udføre ved Licitation, saa at lade det udføre som Slængsarbejde. Vistnok er Licitation, hvor der er Tale om Veienes Grundforbedring, den bedste Maade at gaa frem paa, men derimod kan det være megen Tvivl underkastet, om det er den bedste og mest økonomiske Maade, hvor der er Tale om den aarlige Vedligeholdelse. Afset fra, at det nu vistnok paa mange Steder og navnlig paa alle saadanne Steder, hvor Sognene have naaet at faae deres Veie grundforbedrede, er indrettet saaledes, at enhver Mand har sit Veistykke, saa at altsaa Alt dette, hvis Lovforslaget vedtages, som det nu foreligger, skulde gjøres om, tror jeg, det vilde være lidet hensigtsmæssigt at indføre Slængsarbejde. Naar en Mand nemlig har sit eget Veistykke, saa har han en Interesse i at holde det godt vedlige, thi hvad han gjør godt det ene Aar, sparer han at gjøre næste Aar. Hvor der derimod arbejdes i Slæng, gjør Enhver sit Arbejde saa lempeligt som muligt. Dertil kommer, at det, som allermost sparer Arbejde ved Veienes Vedligeholdelse, er det daglige